

UNA LLEI PELS DRETS DE LES PERSONES SENSE LLAR. UNA LLEI DE DIGNITAT

Manifest pel reconeixement dels drets de les persones sense llar, l'eliminació del sensellarisme i l'aprovació urgent de la "Llei de mesures transitòries i urgents per a fer front i erradicar el sensellarisme" que s'està tramitant al Parlament de Catalunya.

*Organitzacions que quotidianament estan al costat de qui viu al carrer i de qui no té una llar, juntament amb entitats del tercer sector, el món acadèmic, els col·legis professionals, molts altres actors de la societat civil del nostre país i homes i dones de bona voluntat **constatem que:***

La pobresa de qui viu al carrer és una realitat incompresa que fa por i que es vol amagar. Actualment els motius que porten a viure al carrer nos es poden associar a esdeveniments extraordinaris o a històries especials de marginació: tothom està exposat a una situació d'aquest tipus. Ningú no viu al carrer per lliure elecció. Cal recordar que viure al carrer complica les activitats més senzilles de la vida ordinària, i comporta una gran vulnerabilitat: dificultats per a la higiene i per al repòs, molt fred a l'hivern i molta calor a l'estiu, manca d'intimitat sempre. Viure al carrer és dur i perillós, afecta a la salut i implica una disminució dràstica de l'esperança de vida. Viure al carrer atempta contra la dignitat humana de qui ho pateix i corrou les societats que ho toleren.

Les persones sense llar, especialment les persones sense sostre, són les grans oblidades de la nostra societat. Com a ciutadans de ple dret que són, tenen els mateixos drets que tothom, però, tot i la seva vulnerabilitat, a diferència d'altres col·lectius fràgils o tradicionalment discriminats i maltractats, no gaudeixen de cap llei específica que es proposi corregir la seva situació precària.

El dret a un espai residencial digne no està garantit i l'accés al sistema públic de serveis socials i a l'assistència sanitària els és difícil i presenta moltes mancances. L'empadronament, i serveis menors, però fonamentals, com són disposar d'un servei de consigna, bugaderia i dutxa, no sempre estan assegurats. Per altra banda, alguns municipis han tipificat com infracció administrativa la pràctica de la mendicitat o els priven la utilització de l'espai públic.

*Davant de la situació de les persones sense llar, amb el següent manifest, al qual es pot adherir tothom qui vulgui, **demanem l'aprovació urgent de la "Llei de mesures transitòries i urgents per a fer front i erradicar el sensellarisme" que s'està tramitant amb un amplíssim suport parlamentari.***

Volem assegurar la dignitat i la humanitat en el tracte de les persones sense llar i vetllar perquè, a través de la llei, es recullin els seus drets, se n'asseguri el compliment perquè puguin tenir una vida digna, es despleguin els serveis necessaris per assegurar les necessitats bàsiques i es posin les bases per acabar amb el sensellarisme. Al mateix temps, com a societat civil ens oferim per construir xarxes de proximitat, de veïnatge, de simpatia i de solidaritat que ajudin a la integració de les persones sense llar.

Estem convençuts que la força d'un país, la seva riquesa i la seva invulnerabilitat es consoliden quan s'afronten els problemes dels més pobres. Per tot això creiem que aquesta llei és imprescindible i decisiva per a les persones sense llar, però també per a tothom. És un indicador d'una societat que es vol repensar a partir dels últims, perquè es vol ocupar del bé comú i de totes les persones.